

VASTUVÕETUD TEKSTID

P8_TA(2017)0018

Programmi „Erasmus+“ rakendamine

Euroopa Parlamendi 2. veebruari 2017. aasta resolutsioon Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1288/2013 (millega luuakse „Erasmus+“: liidu haridus-, koolitus-, noorte- ja spordiprogramm ning tunnistatakse kehtetuks otsused nr 1719/2006/EÜ, nr 1720/2006/EÜ ja nr 1298/2008/EÜ) rakendamise kohta (2015/2327(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 165 ja 166,
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat, eriti selle artiklit 14,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1288/2013, millega luuakse „Erasmus+“: liidu haridus-, koolitus-, noorte- ja spordiprogramm ning tunnistatakse kehtetuks otsused nr 1719/2006/EÜ, nr 1720/2006/EÜ ja nr 1298/2008/EÜ¹,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta soovitusust võtmepädevuste kohta elukestvas õppes (2006/962/EÜ)²,
- võttes arvesse nõukogu 27. novembri 2009. aasta resolutsiooni Euroopa noortevaldkonnas tehtava koostöö uuendatud raamistiku (2010–2018) kohta³,
- võttes arvesse oma 6. juuli 2010. aasta resolutsiooni noorte tööturule juurdepääsu soodustamise ning praktika, internatuuri ja väljaõppeperioodi staatuse tugevdamise kohta⁴,
- võttes arvesse nõukogu 19. novembri 2010. aasta järeldusi säästva arengu alase hariduse kohta,
- võttes arvesse komisjoni 18. jaanuari 2011. aasta teatist „Euroopa mõõtme arendamine spordis“ (COM(2011)0012),

¹ ELT L 347, 20.12.2013, lk 50.

² ELT L 394, 30.12.2006, lk 10.

³ ELT C 311, 19.12.2009, lk 1.

⁴ ELT C 351 E, 2.12.2011, lk 29.

- võttes arvesse oma 12. mai 2011. aasta resolutsiooni noorte liikuvuse kohta – raamistik Euroopa haridus- ja koolitussüsteemide parandamiseks¹,
- võttes arvesse komisjoni 20. septembri 2011. aasta teatist „Majanduskasvu ja tööhõive toetamine – Euroopa kõrgharidussüsteemide ajakohastamise tegevuskava“ (COM(2011)0567),
- võttes arvesse nõukogu 28. novembri 2011. aasta resolutsiooni täiskasvanuhariduse uuendatud Euroopa tegevuskava kohta²,
- võttes arvesse nõukogu 28. ja 29. novembri 2011. aasta järeldusi õppimisega seotud liikuvuse sihttaseme kohta³,
- võttes arvesse nõukogu 20. detsembri 2012. aasta soovitus mitteformaalse ja informaalsete õppe valideerimise kohta⁴,
- võttes arvesse nõukogu ja komisjoni 2012. aasta ühisaruannet Euroopa hariduse ja koolituse alase koostöö strateegilise raamistiku (ET 2020) rakendamise kohta „Haridus ja koolitus arukas, jätkusuutlikus ja kaasavas Euroopas“⁵,
- võttes arvesse oma 22. oktoobri 2013. aasta resolutsiooni hariduse ümbermõtestamise kohta⁶,
- võttes arvesse nõukogu 20. mai 2014. aasta järeldusi tõhusa õpetajahariduse kohta,
- võttes arvesse nõukogu 20. mai 2014. aasta järeldusi, milles käsitletakse kvaliteedi tagamist hariduse ja koolituse toetamiseks,
- võttes arvesse Euroopa Liidu haridusministrite Pariisi 17. märtsi 2015. aasta mitteametlikul kohtumisel vastu võetud deklaratsiooni kodanikuaktiivsuse ning vabaduse, sallivuse ja mittediskrimineerimise ühiste väärtuste edendamise kohta hariduse kaudu (Pariisi deklaratsioon),
- võttes arvesse oma 8. septembri 2015. aasta resolutsiooni noorte ettevõtluse edendamise kohta hariduse ja koolituse kaudu⁷,
- võttes arvesse komisjoni 15. septembri 2015. aasta teatist pealkirjaga „Kavand: nõukogu ja komisjoni 2015. aasta ühisaruanne Euroopa noortevaldkonnas tehtava koostöö uuendatud raamistiku (2010–2018) rakendamise kohta“ (COM(2015)0429),
- võttes arvesse nõukogu ja komisjoni 2015. aasta ühisaruannet hariduse ja koolituse valdkonna üleeuroopalise koostöö strateegilise raamistiku (ET 2020) rakendamise kohta „Hariduse ja koolituse valdkonna üleeuroopalise koostöö uued prioriteedid“⁸,

¹ ELT C 377 E, 7.12.2012, lk 77.

² ELT C 372, 20.12.2011, lk 1.

³ ELT C 372, 20.12.2011, lk 31.

⁴ ELT C 398, 22.12.2012, lk 1.

⁵ ELT C 70, 8.3.2012, lk 9.

⁶ ELT C 208, 10.6.2016, lk 32.

⁷ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0292.

⁸ ELT C 417, 15.12.2015, lk 25.

- võttes arvesse nõukogu järeldusi alushariduse ja põhihariduse rolli kohta loovuse, innovatsiooni ja digipädevuse edendamisel¹,
 - võttes arvesse nõukogu järeldusi haridussüsteemist varakult lahkumise vähendamise ja koolis edukalt toimetulemise edendamise kohta²,
 - võttes arvesse oma 12. aprilli 2016. aasta resolutsiooni ELi käsitleva õppe kohta koolides³,
 - võttes arvesse oma 12. aprilli 2016. aasta resolutsiooni Erasmus+ ja teiste vahendite kohta liikuvuse edendamiseks kutsehariduses ja -koolituses – pidevõppe lähenemisviis⁴,
 - võttes arvesse nõukogu 30. mai 2016. aasta järeldusi meediapädevuse ja kriitilise mõtlemise arendamise kohta hariduse ja koolituse kaudu,
 - võttes arvesse nõukogu 30. mai 2016. aasta järeldusi noortevaldkonna rolli kohta terviklikus ja valdkondadevahelises lähenemisviisis, mille eesmärk on noorte vägivaldse radikaliseerumise ennetamine ja selle vastu võitlemine,
 - võttes arvesse komisjoni 10. juuni 2016. aasta teatist „Euroopa uus oskuste tegevuskava“ (COM(2016)0381),
 - võttes arvesse oma 23. juuni 2016. aasta resolutsiooni hariduse ja koolituse valdkonna üleeuroopalise koostöö strateegilise raamistiku (HK 2020) järelemeetmete kohta⁵,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52 ning esimeeste konverentsi 12. detsembri 2002. aasta otsuse, mis käsitleb algatusraportite koostamiseks loa andmise korda artikli 1 lõike 1 punkti e ja 3. lisa,
 - võttes arvesse kultuuri- ja hariduskomisjoni raportit ning eelarvekomisjoni ja tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni arvamusi (A8-0389/2016),
- A. arvestades, et programm „Erasmus+“ on üks liidu kõige edukamatest programmidest ning haridus-, koolitus-, noorte- ja spordivaldkonna tegevuste peamine toetusvahend ning selle eesmärk on parandada noorte karjääri võimalusi ja pakkuda osalejatele sotsiaalseid sidemeid; ajavahemikul 2014–2020 anti programmiga võimalus teises riigis õppida ja vabatahtlikku tööd teha rohkem kui 4 miljonile eurooplasele;
- B. arvestades, et komisjon on näidanud üles paindlikkust ja võtnud uuenduslikke meetmeid, et täita uusi ülesandeid, nagu pagulasi käsitlev ettepanek, ja edendada kodanikeväärtusi programmi „Erasmus+“ pakutavates stiimulites, et saavutada aktiivsemat ja kaasavamat kultuuridevahelist dialoogi;
- C. arvestades, et programmi suur hariduslik, ühiskondlik, poliitiline ja majanduslik tähtsus peegeldub tema eelarve 40 %-lises suurendamises käesolevaks

¹ ELT C 172, 27.5.2015, lk 17.

² ELT C 417, 15.12.2015, lk 36.

³ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0106.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0107.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0291.

programmiperioodiks ja ettenähtud eelarve peaaegu 100 %-lises kulukohustuste täitmise määras tulenevalt taotluste väga suurest arvust;

- D. arvestades, et mitte kõik asjakohased andmed rakendamise määra täielikuks kvantitatiivseks ja kvalitatiivseks analüüsimiseks ei ole veel saadaval, ning arvestades, et seetõttu on liiga vara programmi mõju kohta kvalitatiivset hinnangut anda;
- E. arvestades, et programmi „Erasmus“ 2014. aasta mõju-uuringu¹ tulemuste kohaselt leiavad need, kes on õppinud või end koolitanud välismaal, kaks korda tõenäolisemalt tööd võrreldes nendega, kellel sarnane kogemus puudub, et 85 % programmi „Erasmus“ õppuritest õpivad või koolitavad end välismaal, et suurendada oma tööalast konkurentsivõimet välismaal, ja et nende hulgas, kes on välismaal õppinud või end koolitanud, on viis aastat pärast ülikooli lõpetamist töötuse määr 23 % madalam; arvestades, et programmi „Erasmus“ mõju-uuringust selgus ka, et 64 % tööandjatest arvab, et rahvusvaheline kogemus on töölevõtmisel oluline (2006. aastal oli neid 37 %) ning et rahvusvahelise taustaga kõrgkoolilõpetanutele antakse suurem tööalane vastutus; arvestades, et igale kolmandale programmi „Erasmus“ praktikandile pakutakse tööd ettevõttes, kus ta oli praktiliselt, et ligikaudu üks kümnest programmi „Erasmus“ praktikandist on loonud oma äriühingu ja et igast neljast praktikandist kolm kavatses seda teha või näevad seda ühe võimalusena;

Peamised järeldused

1. juhib tähelepanu sellele, et programm „Erasmus+“ on Euroopa liikuvuse, hariduse ja koolituse juhtprogramm, millele on seoses positiivsete tulemuste ja suure nõudlusega määratud 40 %-line eelarve suurendamine võrreldes perioodiga 2007–2013;
2. märgib, et suur enamik riiklikest ametitest eeldab, et programmi „Erasmus+“ eesmärgid hariduse, koolituse ja noorte valdkonnas saavutatakse;
3. on seisukohal, et programmil „Erasmus+“ on oluline roll Euroopa identiteedi ja integratsiooni, solidaarsuse, kaasava ja jätkusuutliku majanduskasvu, kvaliteetse tööhõive, konkurentsivõime, sotsiaalse sidususe ja noorte tööalase liikuvuse edendamisel, kuna sellega aidatakse kaasa Euroopa haridus- ja koolitussüsteemide paremaks muutmisele, pidevõppele, aktiivsele Euroopa kodanikuks olemisele ja töөл sobivuse parandamisele, antakse eurooplastele võimalus saada välismaal õppimise, sealse koolituse- ja töökogemuse kaudu valdkonnaüleseid ja ülekantavaid isiklikke ja kutsealaseid oskusi ja pädevusi ning võimaldatakse inimestel olla oma elus iseseisvamad ja kohanemisvõimelisemad ning areneda isiklikus plaanis;
4. rõhutab, et kuigi üldine programm on nähtavam kui selle eelkäija, jääb valdkondlikel programmidel siiski nähtavusest puudu; tuletab sellega seoses meelde, et programmi rakendamisel tuleb võtta arvesse eri valdkondade erijooni ja iseärasusi;
5. rõhutab, et tuleks uuesti kasutusele võtta valdkondlikud meetmed, nagu Grundtvigi seminarid ja riigisiseseid noortealgatused, mis on avatud mitteametlikele rühmadele, ja riikidevahelised noortealgatused peaksid olema kergemini juurdepääsetavad; teeb ettepaneku maksimeerida programmi mõju uute rahastamiskõlblike meetmetega,

¹ http://ec.europa.eu/dgs/education_culture/repository/education/library/study/2014/erasmus-impact_en.pdf

näiteks 1. põhimeetme ulatusliku Euroopa vabatahtliku teenistuse struktuuril põhinevate ulatuslike noortevahetuste kasutuselevõtmise kaudu;

6. rõhutab, et Euroopa kodanike üha kasvav huvi programmi „Erasmus+“ vastu mõjutab kõige enam just programmi noortele suunatud peatükki; märgib, et praegu on 36 % kõikidest programmi „Erasmus+“ raames esitatud avaldustest seotud noortevaldkonnaga, seejuures kasvas avalduste arv aastatel 2014–2016 60 %;
7. tunnistab, kui oluline on ELi struktureeritud dialoog noortega, mis on protsess, mis annab noortele ja noorteorganisatsioonidele võimaluse osaleda ELi noorsoopoliitika kujundamises ja seda mõjutada, ning väljendab heameelt toetuse üle, mida tagatakse protsessile programmi raames riikide töörühmade ja 3. põhimeetme struktureeritud dialoogi projektide toetamise kaudu; märgib, et Euroopa vabatahtlik teenistus on noorte jaoks mõjus õppimise ja kogemuste saamise formaat ning et see vajab kvaliteetsel tasemel raamistikku; rõhutab, et juurdepääs programmile „Erasmus+“ olgu ka edaspidi tagatud eelkõige kodanikuühiskonna jaoks;
8. tõdeb, et kuigi kõikide tasandite huvirühmade sõnul on programmi rakendamise esimesed kaks ja pool aastat olnud rasked ja probleemiderohked, on vahepeal tehtud edusamme, samas on ühe kõigile sobiva lähenemisviisi alusel tehtud lihtsustused paljudel juhtudel siiski avaldanud vastupidist mõju; on seisukohal, et bürokraatlike tõkete vähendamine aitaks muuta programmi laiemalt ja paremini juurdepääsetavaks; nõuab seetõttu täiendavaid pingutusi bürokraatia vähendamiseks kogu projekti vältel, nii et kulud oleks vastavuses ja proportsioonis eelarve või projekti liigiga; ergutab samal ajal komisjoni tihendama dialoogi sotsiaalpartnerite, kohalike ametite ja kodanikuühiskonnaga, et tagada programmi võimalikult ulatuslik juurdepääsetavus; peab kahetsusväärseks asjaolu, et seoses suure halduskoormusega võib programm „Erasmus+“ jääda väiksematele organisatsioonidele kättesaamatuks; on veendunud, et bürokraatia- ja aruandlusnõuded tuleb muuta lihtsamaks;
9. väljendab kahetsust, et komisjon ei esita mitte mingisuguseid andmeid edukate projektide kvaliteedi kohta; rõhutab, et iga projekti kvaliteedi analüüsimine ja tulemuste läbipaistev esitamine on ilmselge samm, mille komisjon peaks tegema ja mis võib aidata suurendada taotluste edukuse määra;
10. rõhutab, et lihtsama, kasutajasõbralikuma ja paindlikuma rakendamise eesmärki ei ole veel saavutatud; taunib sellega seoses selguse jätkuvat puudumist, üksikasjalikkuse ebahühtlast taset programmijuhendis ja liiga keerulisi taotlusvorme, mis seavad väiksemad, kogenematamad ja mitteprofessionaalsed taotlejad oluliselt ebasoodsamasse olukorda; rõhutab vajadust programmi parandada ja muuta see kasutajasõbralikumaks, võttes samal ajal arvesse seda, kui oluline on eristada eri valdkondi ja toetusesaajate rühmi; peab kahetsusväärseks, et programmi „Erasmus+“ pikad makseperioodid mõjutavad väiksemate organisatsioonide võimalusi rahalisi vahendeid taotleda;
11. palub komisjonil taotlemismenetlust oluliselt lihtsustada, kujundada programmijuhend ümber ja muuta see kasutajasõbralikumaks ja valdkonnaspetsiifiliseks, ühendades kogu olulise teabe programmi iga valdkonna kohta ühte peatükki, avaldada kõigis ametlikes keeltes taotlusvormid programmijuhendiga samal ajal ja aegsasti enne taotluste esitamistähtaega, andes selget teavet selle kohta, milliseid dokumente on igas projekti etapis vaja; nõuab, et täpsustataks ja lihtsustataks elektroonilise vormi

finantsosa; rõhutab, et taotlusi tuleb hinnata kooskõlastatud ja järjepideval viisil ning sõltumatute ekspertide toetusel;

12. toonitab selgete õpiväljundite ja konkreetsete töökirjelduste tähtsust programmi „Erasmus+“ raames saadava välismaise töökogemuse puhul kutsehariduse ja -õppe õpilaste, praktikantide, õpipoiste ja vabatahtlike jaoks; rõhutab, et kandidaatide ettevalmistamine enne rahvusvahelisi kogemusi on tegevuse lahutamatu osa ning peab hõlmama karjäärinõustamise alaseid kohtumisi ja keeleõpet ning sotsiaalse ja kultuurilise integratsiooni koolituskursusi, sh kultuuridevahelist suhtlemist, mis hõlbustab inimeste osalemist ühiskonnas ja parandab nende töö- ja elamistingimusi; võttes arvesse, kui tähtis on mitmekeelsus noorte töölase konkurentsivõime parandamisel, on seisukohal, et vaja on teha rohkem jõupingutusi mitmekeelsuse edendamiseks ja toetamiseks programmis „Erasmus+“; väljendab heameelt asjaolu üle, et programmi „Erasmus+“ projektides parandatakse võõrkeeleoskust, sh naaberriikide keelte oskust, mis võib suurendada liikuvust ja tööalast konkurentsivõimet piiriülel tööturul; on seisukohal, et keelekursusi tuleks tulevastele liikuvuses osalejatele korraldada koostöös haridusasutuste ja praktikante vastuvõtivate ettevõtjatega ja need peaksid olema kohandatud nende õppe või praktika valdkonnale;
13. tuletab meelde, et kuigi programmi üldeelarvet on märgatavalt suurendatud, on mitmeaastases finantsraamistikus programmi töö perioodi esimesel poolel ette nähtud vaid vahendite piiratud suurenemine, mistõttu paljud kvaliteetsed projektid lükati kahjuks tagasi, edukuse määr jäi madalaks ja taotlejate seas valitses suur rahulolematuus;
14. väljendab heameelt, et programmi „Erasmus+“ 2017. aasta vahendeid suurendati peaaegu 300 miljoni euro võrra võrreldes 2016. aastaga; rõhutab vajadust kasutada neid vahendeid osaliselt programmi nõrkade külgede parandamiseks ja peamiselt edukate kvaliteetsete projektide arvu suurendamiseks;
15. tunnistab, et investeringud ELi eelarvest programmi „Erasmus+“ raames aitavad märkimisväärselt kaasa noorte eurooplaste oskuste täiendamisele, töölasele konkurentsivõimele ning pikaajalise töötuse ohu vähendamisele, samuti noorte inimeste kodanikuaktiivsuse arengule ja sotsiaalsele kaasatusele;
16. usub, et 2017. aasta kogueelarve suurendamine 12,7 % võrreldes 2016. aastaga ja edasised iga-aastased suurendamised programmi järelejäänud aastatel toovad kaasa edukuse suurenemise ja taotlejate suurema rahulolu; ootab, et rakendataks komisjoni kavatsus eraldada programmile järelejäänud perioodiks täiendavalt 200 miljonit eurot, kuigi oleks vaja veelgi suuremat eelarvega seotud jõupingutust nõudluse rahuldamiseks alarahastatud valdkondades, mis ületab tunduvalt olemasolevate vahendite mahu; märgib, et 48 % riiklikest ametitest väidavad, et programmi meetmed on alarahastatud;
17. ergutab komisjoni analüüsima programmi põhimeetmeid ja peamisi valdkondi, mis tunduvad olevat alarahastatud, nagu 2. põhimeetme strateegilised partnerlused, täiskasvanuõpe, noored, kooliharidus, kutseharidus ja -koolitus ning kõrgharidus, ja mis saaksid eelarve suurendamisest kõige enam kasu; rõhutab vajadust säilitada pidev järelevalve programmi üle, et need valdkonnad ja sektorid kindlaks teha ning võtta esimesel võimalusel parandusmeetmeid; rõhutab vajadust tagada liikuvuse piisav

rahastamine, pöörates eritähelepanu alaesindatud rühmade liikuvuse suurendamisele; rõhutab, et valdkonnaspetsiifiliste vajaduste tõttu peavad eri valdkondade jaoks olema eraldi eelarveread; juhib tähelepanu sellele, et vahendeid tuleks kasutada ainult programmis ette nähtud eesmärkidel;

18. rõhutab, et virtuaalvahendid on tulemuste levitamise ja kasutamise üks viis, kuid isiklikud kontaktid ja omavahelised tegevused omavad projekti ja kogu programmi edus väga tähtsat rolli; usub sellega seoses, et liikmesriikides korraldatavad teadlikkuse suurendamise kampaaniad peaksid hõlmama seminare ja ettevõtmisi, kus kohtutakse võimalike osalejatega isiklikult;
19. rõhutab, et kõigi osalejate jaoks on programmi „Erasmus+“ oluliseks osaks oma keeleoskuse arendamine; peab seetõttu kiiduväärseks veebipõhiseid keelealaseid vahendeid, mille komisjon välja pakkus, kuid juhib tähelepanu asjaolule, et riigi, piirkonna ja kohalikul tasandil on vaja kehtestada seda täiendav raamistik, et muuta liikuvus edukaks, eriti kooliealiste õpilaste, kutsehariduses ja -õppes osalejate ning ka töötajate jaoks, et aidata neil integreeruda eri keskkondadesse;
20. tuletab meelde, et praegu osaleb liikuvuses ainult 1 % tööga seotud koolituskavades osalevatest noortest (praktikandid kaasa arvatud); märgib, et esmatähtis on luua tingimused, et arendada praktikantide liikuvust Euroopa Liidus, anda neile samasugused võimalused kui üliõpilastele ning täita nii töötuse ja eelkõige noorte töötuse vastase võitlusega seotud eesmärgid;
21. rõhutab, kui olulised on programmis „Erasmus+“ informaalne ja mitteformaalne õppimine, noorsootöötajad ning osalemine spordi- ja vabatahtlikus tegevuses, kuna need võimaldavad edendada kodaniku-, sotsiaalset ja kultuuridevahelist pädevust, suurendada noorte sotsiaalset kaasatust ja kodanikuaktiivsust ning aidata kaasa nende inim- ja sotsiaalse kapitali arengule;
22. rõhutab, et programmid „Erasmus“ ja „Leonardo da Vinci“ olid varem suunatud noortele, kellel on paremad oskused ja paremad võimalused tööturule juurdepääsuks, ega käsitletud piisavalt kõige kaitsetumaid; juhib tähelepanu ELi eesmärgile vähendada haridussüsteemist varakult lahkunud noorte osakaalu ja vaesust; rõhutab, et liikmesriigid peaksid programmi „Erasmus+“ rakendamisel jõulisemalt suunama oma tähelepanu haridussüsteemist varakult lahkunud noortele, kes on vaesuse ja töötuse suur riskirühm; rõhutab, et haridussüsteemist varakult lahkunud noortele suunatud programmid ei tohiks olla standardsed tavapärased kutsehariduse ja -õppe või vahetusprogrammid, vaid peaksid keskenduma nende konkreetsetele vajadustele ning lihtsale juurdepääsule ja rahastamisele koos informaalsete ja mitteformaalsete õpikeskkondadega;
23. märgib uusi ühiskondlikke probleeme ja töö olemust, mis on pidevas muutumises; tuletab meelde, et programm „Erasmus+“ valmistab noori ette ka töösuhteks, ja leiab, et eritähelepanu tuleks pöörata üleminekule tööalastelt oskustelt pehmetele oskustele, edendada üldiste ja ülekantavate oskuste ja pädevuste omandamist, nt ettevõtlikkust, digitaalsete oskusi, loovat mõtlemist, probleemide lahendamise võimet ja innovaatilist mõtlemist, enesekindlust, kohanemisvõimet, meeskonnatööd, projektijuhtimist, riskihindamist ja riskide võtmist ning sotsiaalseid ja kodanikupädevusi, mis on tööturul väga olulised; on seisukohal, et see peaks hõlmama heaolu töökohal, töö ja eraelu tasakaalu ning kaitsetumas olukorras olevate inimeste integreerimist tööturule

ja ühiskonda;

24. märgib, et üliõpilaste õppelaenu tagamise rahastu alustas tööd alles 2015. aasta veebruaris pärast seda, kui Euroopa Investeeringufondiga oli 2014. aastal sõlmitud delegerimisleping, ning et selles uuenduslikus vahendis osaleb praegu ainult neli panka Prantsusmaal, Hispaanias ja Iirimaal; väljendab kahetsust, et selle rahastamisvahendiga ei saavutata kaugeltki oodatavaid tulemusi, sest praegu osaleb selles ainult 130 magistriõppe üliõpilast; nõuab õppelaenu tagamise rahastu kriitilist hindamist, uurides lähemalt selle eesmärki ja kättesaadavust kogu Euroopas, ning palub tungivalt, et komisjon esitaks Euroopa Parlamendiga konsulteerimise järel strateegia nende eelarvevahendite ümberjaotamise kohta, mida 2020. aastaks tõenäoliselt ära ei kasutata; rõhutab, et vaja on jälgida võlgades üliõpilaste üldist määra, tagamaks et programmi raames kasutatavate kõikehõlmavate rahastamisvahendite tulemusel oleks rohkem neid inimesi, keda on aidatud;
25. peab kahetsusväärseks, et amatöörspordlasi ja eelkõige puudega sportlasi kohalikul tasandil esindavad organisatsioonid osalevad rohujuure tasandi spordiprojektides väga vähe; peab tervitavaks vähendatud haldusnõuetega väikesemahuliste koostööpartnerluste loomist, sest see on oluline samm, mis võimaldab väiksematel rohujuure tasandi spordiorganisatsioonidel programmis osaleda ning olla rohkem väärtustatud; rõhutab, et valdkondadevaheline tegevus, mis praegusel juhul seob omavahel tihedamalt spordi ja hariduse, võib aidata seda puudust kõrvaldada; märgib, et seda tava tuleks kasutada ka teistes programmi „Erasmus+“ projektide rahastamise valdkondades, eriti vabatahtlike organisatsioonide puhul;
26. väljendab heameelt programmi „Erasmus+“ konkreetse kaasamise üle rohujuure tasandi spordi koostöösse ja tegevusse; julgustab komisjoni parandama rohujuure tasandi osalejate, näiteks spordiklubide juurdepääsu programmile ja selles osalemist; palub komisjonil hinnata seda, kas programmi „Erasmus+“ spordivaldkonna praeguseid vahendeid kasutatakse tõhusalt ja rohujuure tasandi spordi hüvanguks ning kui mitte, siis selgitada välja parandamisvõimalused, keskendudes rohujuure tasandi spordile ja haridusele, et suurendada selle nähtavust, edendada kehalist tegevust ja muuta sport kõigile kodanikele ELis kättesaadavamaks; palub komisjonil edendada valdkondadevahelist lähenemisviisi rohujuure tasandi spordi suhtes kõigis programmi „Erasmus+“ asjaomastes meetmetes ja koordineerida meetmeid selles valdkonnas, et tagada nende tõhusus ja soovitud mõju;
27. toob esile programmi „Erasmus+“ kutsehariduse ja -õppe meetmete lisaväärtuse, toetades ebasoodsamas olukorras olevate rühmade integreerimist või taasintegreerimist haridus- ja kutseõppe võimaluste kasutamisse, et parandada nende sisenemist tööturule;
28. kutsub komisjoni ja liikmesriike, sealhulgas ELi ameteid (nt Cedefop) üles parandama kutsehariduse- ja õppe liikuvusprogrammide kvaliteeti, kättesaadavust ja võrdset juurdepääsu nendele programmidele, nii et nendega antaks kõikidele osalejatele kutsekvalifikatsiooni, tunnustuse ja sisu mõistes lisaväärtust, ning tagama kvaliteedistandardite loomise õpipoisiõppeprogrammide jaoks;
29. tunnistab, et programmi „Erasmus+“ põhieesmärk on anda mõningates suure noorte töötusega liikmesriikides noortele tööturu nõuetele vastav ettevalmistus; rõhutab samas, et programmis „Erasmus+“ on vaja säilitada väljaspool kooli, kutseõpet ja

kõrgkooliõpinguid toimuva tegevuse tähtsus;

30. tuletab komisjonile meelde, et puudega inimestel, nt vaegkuuljad, on erivajadused ning seetõttu vajavad nad piisavat rahastamist ja asjakohast tuge, nt viipekeele tõlgid, ning juurdepääsu rohkemale teabele ja asjakohasele toetusele, et neil oleks võimalik programmis „Erasmus+“ osaleda; kutsub seetõttu komisjoni üles jätkama tööd täiendavate meetmete võtmise vallas, et tagada puuetega inimestele takistusteta ja mittediskrimineeriv juurdepääs kõigile programmi „Erasmus+“ toetusprogrammidele; peab mõttekaks, juhul kui seda peetakse vajalikuks, määrata riiklikes büroodes nn projektijuhid, kelle ülesanne on anda nõu rahaliste vahendite parima võimaliku eraldamise kohta;
31. rõhutab, kui vajalik on toetada nii rahastamist kui ka maksusoodustustega VKEsid, kes pakuvad kutseõpet programmi „Erasmus+“ raames;

Soovitused

32. on seisukohal, et programm „Erasmus+“ on üks peamisi alustalasid, mis aitab eurooplastel pidevõppega harjuda; palub komisjonil seetõttu programmi elukestvat õppemõõdet täielikult ära kasutada, edendades ja ergutades programmi „Erasmus+“ raames valdkondadevahelist koostööd, mis on palju suurem kui programmi eelkäijate puhul, ning hinnata valdkondadevahelist koostööd programmi vahehindamises, mis esitatakse 2017. aasta lõpul; tunnistab, et valdkondadevahelistes projektides ja meetmetes on veel arenguruumi programmi tulemuste parandamiseks; nõuab, et haridusalane liikuvus peab saama kõigi kõrg- või kutseharidusprogrammide osaks, et parandada kõrghariduse ning kutseharidus- ja -õppesüsteemi kvaliteeti, aidata üksikisikel parandada oma kutsealaseid oskusi, pädevusi ja karjääri kujundamist ning suurendada teadlikkust liikuvuspädevustest kõigis asjaomastes valdkondades ja tugevdada teadmisi õppimisest, koolitusest ja noorsootööst; kutsub üles tagama paremaid võimalusi, et kutsehariduses ja -õppes osalejad saaksid minna praktikale või omandada osa oma haridusest naaberriikides, näiteks rahastades nende üliõpilaste sõidukulusid, kes elavad jätkuvalt oma riigis;
33. juhib tähelepanu asjaolule, et programm „Erasmus+“ on oluline vahend, mis aitab parandada kutseharidust ja -õpet kogu ELis; rõhutab tõsiasja, et kaasav kvaliteetne kutseharidus ja -õpe ning sellega seotud liikuvus on Euroopa majandus- ning sotsiaalvaldkonnale eluliselt olulised, kuna need annavad noortele ja täiskasvanutele kutsealased ja eluks vajalikud oskused, mida on vaja üleminekuks hariduselt ja väljaõppelt tööellu; rõhutab, et kutseharidus ja -õpe ning sellega seotud liikuvus peaksid soodustama võrdseid võimalusi, mittediskrimineerimist ja sotsiaalset kaasamist kõigi kodanike puhul, sh naised, kes on kutsehariduses ja -õppes alaesindatud, ja ebasoodsas olukorras olevad inimesed, nt romad, töötud noored, puuetega isikud, kõrvaliste piirkondade elanikud, äärepoolseimate piirkondade elanikud ja rändajad; soovib keskenduda ka madala kvalifikatsiooniga abisaajatele, et suurendada nende osalust ja parandada seeläbi programmide ulatust;
34. juhib tähelepanu asjaolule, et mõnes liikmesriigis toimub liikuvusprogrammiga ühinemine jätkuvalt sotsiaalselt valikuliselt; peab kahetsusväärseks, et ebavõrdsus liikmesriikides ja nende vahel muudab programmile juurdepääsu raskeks, sest see tekitab tõkkeid taotlejatele, eriti väikese sissetulekuga üliõpilastele; osutab nende liikuvusprogrammi üliõpilaste suurele osakaalule, keda toetavad kolmandad isikud

- (perekond, vanemad, partnerid, toetusesaajatele lähedased kohalikud osalejad); märgib, et paljud tööl käivad üliõpilased lõpetavad osalemise liikuvuses, kartes sissetuleku võimalikku vähenemist; märgib, et 1. põhimeetme eesmärkide saavutamiseks on oluline kõrvaldada liikuvust takistavad tõkked, nt rahalised tõkked, ning parandada rahvusvaheliste töö- või õpitulemuste tunnustamist; julgustab komisjoni ja liikmesriike suurendama rahalise abi andmist neile, kes ei saa osaleda rahaliste piirangute tõttu, ja otsima võimalusi, kuidas nende liikuvust soodustada, et muuta programm „Erasmus+“ tõepoolest kõigile kättesaadavaks; palub komisjonil ja liikmesriikidel tagada sooline võrdõiguslikkus ja võrdne juurdepääs programmidele;
35. kutsub komisjoni üles tagama üleeuroopalise liikuvuse ka kriisiaegses Euroopas ning looma võimalusi, et Euroopa kõrgharidusruumis osalevad riigid saaksid edaspidigi juurdepääsu programmile „Erasmus+“;
36. väljendab jätkuvalt muret selle pärast, et noored ja laiem avalikkus peavad programmi „Erasmus+“ eelkõige kõrghariduse programmiks; soovib seetõttu pöörata ELi, liikmesriigi ja piirkonna tasandil suuremat tähelepanu sellele, et muuta eri valdkonnad, mille suhtes võib esitada taotluse, nagu üldharidus, kõrgharidus, rahvusvaheline kõrgharidus, kutseharidus ja -koolitus, täiskasvanuharidus, noored ja sport ning vabatahtlikkus, palju nähtavamaks, ning rõhutada valdkonnaüleste projektide võimalust, kasutades selleks eelkõige teabekampaaniaid ja programmide sisu puudutatavat avalike suhete alast tegevust;
37. on seisukohal, et pikaajalised kaubamärgid (Comenius, Erasmus, Erasmus Mundus, Leonardo da Vinci, Grundtvig ja „Aktiivsed noored“) ja nende logod on programmi mitmekesisuse edendamisel tähtsad vahendid; märgib samas, et just nimi „Erasmus+“ on saamas kõige äratuntavamaks, eriti uute tulijate jaoks; rõhutab, et uue programmi puhul peaks kaitsma selle uut nime „Erasmus+“ ja kasutama edaspidi eri meetodeid teadlikkuse suurendamiseks; soovib komisjonil tuua edaspidi rohkem esile programmi „Erasmus+“ suhet nimetatud kaubamärkidega ning selle alaprogrammide suurt mitmekesisust; palub lisada igale üksikprogrammile nime „Erasmus+“ (nii et need oleksid „Erasmus+ Comenius“, „Erasmus+ Mundus“, „Erasmus+ Leonardo da Vinci“, „Erasmus+ Grundtvig“ ja „Erasmus+ Aktiivsed noored“); palub kõikidel huvirühmadel jätkata nende kasutamist, eriti väljaannetes ja brošüürides, et säilitada ja tugevdada valdkondlike programmide identiteeti, tagada nende äratuntavus ja kõrvaldada segadus toetusesaajate hulgas; palub, et komisjon struktureeriks programmi „Erasmus+“ juhendi pikaajaliste kaubamärkide abil ning kasutaks neid selles juhendis järjekindlalt;
38. julgustab komisjoni suurendama jõupingutusi avatud, konsultatiivse ja läbipaistva tööviisi suunas ning veelgi parandama koostööd sotsiaalpartnerite ja kodanikuühiskonnaga (sealhulgas vajaduse korral lastevanemate, üliõpilaste, õpetajate, õpetamisega mitteseotud töötajate ja noorteorganisatsioonide ühendustega) kõikidel rakendamise tasanditel; rõhutab, et programm „Erasmus+“ peaks saama Euroopa Liidu läbipaistvuse musternäidiseks, mida tunnustavad sellisena ka liidu kodanikud ning mis areneb olukorra suunas, kus kõik tema otsused ja protsessid, eriti seoses programmi rahalise mõõtmega, muutuvad täielikult läbipaistvaks; tuletab meelde, et täielikult läbipaistvad otsused suurendavad arusaadavust nende projektide ja isikute jaoks, kelle taotlused ei ole olnud edukad;
39. rõhutab, kui olulist osa täidab programmi komitee, mis loodi programmi „Erasmus+“

loomist käsitleva määrusega (EL) nr 1288/2013 ning mis on peamine osaleja programmi rakendamisel ja Euroopa lisaväärtuse edendamisel programmi „Erasmus+“ riigi tasandi programmide ja meetmete vastastikuse täiendavuse ja koostoime kaudu; nõuab programmi komitee osa suurendamist ja komitee kaasamist poliitilistesse otsustesse; palub komisjonil anda jätkuvalt üksikasjalikku teavet programmi komitee tsentraliseeritud vahendite jaotamise kohta;

40. rõhutab, et IT-vahendeid ei tuleks mõista üksnes juhtimis-, rakendamis- ja haldusprotsesside tegurina, vaid need võivad olla ka väärtuslikuks viisiks, et pidada ühendust toetusesaajatega ja hõlbustada nende vahelisi kontakte, ning need võivad toetada ka paljusid muid protsesse, nt tagasiside saamist toetusesaajatelt, vastastikust nõustamist ja programmi nähtavuse suurendamist;
41. palub komisjonil tagada nii detsentraliseeritud kui ka tsentraliseeritud programmimeetmete puhul korrapärane teabevahetus ja hea koostöö riiklike ametite, Euroopa tasandi rakendusametite ja kodanikuühiskonna organisatsioonide ning kohaliku tasandi riiklike asutuste vahel; kutsub riiklike asutusi üles jagama oma kodulehel kogu vajalikku teavet nii, et võimaluse korral oleks see kõikjal esitatud samal kujul ja hõlmaks sama sisu;
42. kutsub komisjoni, eelkõige komisjoni hariduse ja kultuuri peadirektoraati (DG EAC) ning Hariduse, Audiovisuaalvaldkonna ja Kultuuri Rakendusametit (EACEA) üles jätkuvalt edendama detsentraliseeritud tegevust, nagu seda on juhtmeede 2 (Key Action 2), ning pakkuma asjakohast rahastamist, mis vastab meetme suurusele;
43. julgustab edendama riiklike ametite ning Hariduse, Audiovisuaalvaldkonna ja Kultuuri Rakendusameti vahelist koostööd, et edendada programmi „Erasmus+“ keskseid meetmeid, anda vajalikku abi ja suurendada teadlikkust programmist, anda võimalikele taotlejatele programmi kohta lisateavet ja vahetada tagasisidet rakendamisprotsessi parandamise kohta; palub komisjonil töötada välja koostöös riiklike ametitega Euroopa juhise riiklike ametite jaoks; palub hõlbustada komisjoni, riiklike ametite, programmi toetusesaajate, kodanikuühiskonna organisatsioonide ning Hariduse, Audiovisuaalvaldkonna ja Kultuuri Rakendusameti vahelisi kontakte, luues teabe ja heade tavade vahetamise teabeplatvormi, kust kõik seotud huvirühmad saavad kvaliteetset teavet ning kus neil on võimalus jagada oma kogemusi ja soovitusi programmi parandamiseks; rõhutab vajadust kaasata huvirühmi ja toetusesaajaid programmi komitee koosolekutele; rõhutab, et määruse (EL) nr 1288/2013 kohaselt saab seda hõlbustada selliste alaliste allkomiteede loomisega, millesse kuuluvad huvirühmade ja toetusesaajate esindajad, valdkondlikud riiklikud ametid, Euroopa Parlamendi liikmed ja liikmesriikide esindajad;
44. palub komisjonil ühtlasi üle vaadata riiklikele ametitele väljamaksete tegemise viisid, taotluste esitamise tähtajad ja heakskiidu andmiseks kuluv aeg ning neid vastavalt kohandada; juhib tähelepanu sellele, et riiklikele ametitele tuleks võimaldada suuremat paindlikkust seoses liikuvust toetavate stipendiumite suuruse ja halduskuludega, et toetada pikemaajalisi viibimisi välismaal; julgustab komisjoni võimaldama riiklikele ametitele rohkem paindlikkust vahendite ümberjaotamisel põhimeetmete raames, et kaotada võimalikud lüngad rahastamises, arvestades toetusesaajate vajadusi; soovib selles küsimuses usaldada riiklike ametid, kuna nad tunnevad võimalikke rahastamislüki oma riigis; märgib, et suurem paindlikkus põhjustab ka vajaduse vastava järelevalve ja läbipaistvuse järele;

45. väljendab muret Leonardo da Vinci programmi koostööprojektide arvu vähenemise pärast ning nõuab, et riiklikud ametid saaksid sellega seoses taas suurema otsustamisvabaduse halduskulude katteks eraldatavate toetuste suuruse üle, et paremini arvestada riikide eripäradega, näiteks duaalse süsteemiga;
46. väljendab muret asjaolu pärast, et riiklikel ametitel on raskusi programmi eeskirjade tõlgendamise ja rakendamisega, ning tuletab meelde, et 82 % programmi „Erasmus+“ eelarvest hallatakse detsentraliseeritud meetmete raames; palub komisjonil ühtlustada mõisteid ja parandada suuniseid detsentraliseeritud meetmete kohta ning tagada programmi eeskirjade ja nõuete järjepidev kohaldamine riiklikes ametites, jälgides ühiseid kvaliteedinõudeid, projekti hindamist ja halduskorda, tagades nii programmi „Erasmus+“ ühetaolise ja sidusa rakendamise, parimad tulemused ELi eelarve seisukohast ja veamäärade vältimise;
47. on veendunud, et riiklike ametite tulemuslikkust tuleks regulaarselt hinnata ja parandada, et tagada ELi rahastatavate tegevuste tulemuslikkus; tunnistab, et eelnevaga seoses tuleks kõige tähtsamaks pidada osalemismäära ning osalejate ja partnerite kogemusi;
48. teeb ettepaneku kohandada komisjoni teenistuste organisatsioonilist struktuuri programmi struktuuriga;
49. nõuab asjaomaste IT-vahendite edasist parandamist ja seda, et uute vahendite väljatöötamise asemel keskendutaks pigem olemasolevate ühtlustamisele, kasutajasõbralikkusele ja parandamisele; tuletab seoses sellega meelde, et uued IT-vahendid on noorte kodanike jaoks eelistatuimad veebipõhised suhtlusvahendid; rõhutab, et infotehnoloogia võib etendada olulist rolli programmi nähtavuse suurendamisel;
50. palub komisjonil arendada edasi eTwinningu, School Education Gateway, Open Education Europe, EPALE, Euroopa Noorteportaali ja VALOR IT platvorme, et muuta need atraktiivsemaks ja kasutajasõbralikumaks; palub komisjonil lisada nende platvormide hindamine programmi „Erasmus+“ vahehindamisse, mis esitatakse 2017. aasta lõpus;
51. kutsub komisjoni üles optimeerima IT-vahendite (nt liikuvusvahend) või muude IT-platvormide (nt Euroopa täiskasvanuõppe elektrooniline platvorm (EPALE)) tulemuslikkust ja kasutajasõbralikkust, tagamaks, et programmi abisaajad saaksid oma kogemusi võimalikult palju ära kasutada, aga ka piiriülese koostöö ja parimate tavade jagamise edendamiseks;
52. palub komisjonil edendada programmi koolihariduse mõõdet, võimaldades õpilaste suuremat liikuvust ning rahastamis- ja halduskorra lihtsustamist koolide ja mitteformaalse hariduse pakkujate jaoks, kasutades sealjuures ära programmi „Erasmus+“ üldeesmärki edendada valdkondadevahelist koostööd ja seades eesmärgiks julgustada mitteformaalse hariduse pakkujate osalemist koolidega sõlmitud partnerlustes; julgustab komisjoni edendama programmi raames noorsootöö ning mitteformaalse õppe arendamise tavasid noorteorganisatsioonide ja muude noorsootöö pakkujate toetamise kaudu ning ELi ja Euroopa Nõukogu noortepartnerluse jätkuva toetamise kaudu;

53. tervitab kahte liiki strateegilise partnerluse kasutuselevõttu, mis on esimene ja tähtis positiivne samm, mis aitab suurendada võimalusi programmis osalemiseks väikeorganisatsioonidele, kellel on sageli raske nõudeid täita ja keda seetõttu diskrimineeritakse, kahjustades sel viisil programmi mainet ja vähendades selle veenvust; palub komisjonil teha täiustusi, mis muudaks programmi veelgi ligitõmbavamaks, et kaasata programmi tegevusse rohkem väikeorganisatsioone ja lõppeesmärgina suurendada nende osakaalu programmis, pidades silmas kvaliteedinõudeid; väljendab heameelt Euroopa rakendamissuuniste koostamise ja üksikasjalikuma korduma kippuvate küsimuste veebisaidi loomise üle, et ühtlustada vastuseid valikukriteeriumeid käsitlevatele küsimustele ja tutvustada näiteid väljavalitud projektidest, et selgitada valiku tegemist ja toetada paremini väikeorganisatsioone; rõhutab vajadust kaasata programmi tegevusse mitmesuguseid osalevaid organisatsioone ning säilitada nende vaheline tasakaal;
54. soovib vähendada koolide koostöö valdkonnas toetussummasid ja suurendada toetatavate projektide arvu, et otsesemalt toetada õpilasvahetust ning seega suuremat isiklikku kokkupuudet erineva kultuuri- ja keeleruumi taustaga inimestega; rõhutab isikliku kogemuse tähtsust teise kultuurilise päritoluga inimestega, pidades iseäranis silmas Euroopa identiteedi ja Euroopa integratsiooni põhiidee toetamist, ning soovib kõikide programmieesmärkide puhul kindlalt ära kasutada kõik võimalused ja lasta võimalikult paljudel inimestel neist osa saada; kiidab sellega seoses heaks juba tehtud parandused, ent ootab riiklikelt ametitelt ja komisjonilt strateegiliste partnerlustega seoses veelgi suuremat eeskirjade paindlikkust;
55. võttes arvesse, kui tähtis on mitmekeelsus noorte tööalase konkurentsivõime suurendamisel¹, on seisukohal, et vaja on teha rohkem jõupingutusi mitmekeelsuse edendamiseks ja toetamiseks programmis „Erasmus+“;
56. märgib seoses Euroopa uute ühiskondlike probleemidega vajadust tugevdada Euroopa lähenemisviisi Euroopa ühistele probleemidele vastu astumiseks, toetades Euroopa kodanikuühiskonna võrgustike ulatuslikke innovatsiooniprojekte haridus-, koolitus- ja noortevaldkonnas; juhib tähelepanu asjaolule, et seda saaks teha, eraldades osa programmi „Erasmus+“ 2. põhimeetme vahenditest innovatsioonile suunatud koostöö ning heade tavade vahetamise kesksetele meetmetele;
57. märgib, et 75 % riiklikest ametitest on teada andnud suurest halduskoormusest, mis vähendab ELi eelarve investeerimissuutlikkust ja võib otseselt halvendada toetusesaajate olukorda; kutsub DG EAC-d ja EACEA-d üles parandama rakendustegevust, eriti taotlemisprotsessis;
58. peab tervitatavaks ühikukulu süsteemi kehtestamist programmis, et vähendada halduskoormust; peab tervitatavaks komisjoni poolt 2016. aastal tehtud ja 2017. aastaks kavandatud kohandusi; märgib, et vastavalt regulatiivsetele nõuetele ei ole mõnel liikmesriigil võimalik seda süsteemi rakendada või ei ole ettenähtud kulude tase võrreldes tegelike kuludega nende jaoks piisav; leiab, et ühikukulu määra on vaja veelgi tõsta, et tagada projektis osalejatele piisav rahaline toetus, ja rõhutab vajadust tagada, et äärepoolseimate piirkondade ja piirialade osalejad ning organisatsioonid ei oleks ühikukulu süsteemi tõttu ebasoodsamas olukorras; nõuab, et eeskätt paljude

¹ Teadusuuringute Ühiskeskuse teadus- ja poliitikaaruanne keelte ja töölesobivuse kohta, 2015.

vabatahtlike, õpetajate, aga ka kõikide teiste taotlejate aktiivset isiklikku pühendumust asjakohaselt premeeritaks; nõuab projektidega seotud ettevalmistustööde – näiteks potentsiaalsete koostööpartneritega kontakti loomine või ettevalmistavad kohtumised – (taas)tunnistamist rahastamiskõhlikeks või näiteks piisava kindlaksmääratud kogusumma ettenägemist ka nende kulude katteks; rõhutab, et selle valdkonna läbipaistvus on kogu programmi „Erasmus+“ läbipaistvusnõuete ja -eesmärkide oluline osa;

59. väljendab heameelt lihtsustamise üle, mis saavutati ühekordsete maksete ja kindlamääralise rahastamise kasutuselevõtmisega; julgustab komisjoni otsima võimalusi, et veelgi parandada keerulist haldusmenetlust taotlejate jaoks programmi eri valdkondades; peab murettekitavaks asjaolu, et riiklikud ametid teatavad suuremast auditeerimiskoormusest;
60. märgib vajadust suurendada 3. põhimeetme „Poliitikareformi toetamine“ raames Euroopa võrgustikele tegevustoetuse andmist, et maksimeerida programmiga „Erasmus+“ pakutavate võimaluste edendamist ja levitamist;
61. nõuab komisjonilt asjakohaste meetmete võtmist, et vabatahtlik tegevus kui omaosalus programmi eelarves loetaks rahastamiskõhlikeks, kuna see hõlbustaks väiksematel organisatsioonidel osalemist (eelkõige spordivaldkonnas), pidades silmas, et programm „Erasmus+“ võimaldab tunnustada vabatahtlikult töötatud aega kaasrahastamise mitterahalise panusena ja et komisjoni uus ettepanek finantssuuniste kohta hõlmab seda võimalust; rõhutab, et vabatahtliku tegevuse panust tuleb selle erilise tähtsuse tõttu programmi jaoks tunnustada ja teha see nähtavaks – tingimusel, et seda jälgitakse eesmärgiga tagada, et vabatahtlik tegevus täiendaks, mitte aga ei asendaks avalike vahendite investeeringuid;
62. tunnustab vabatahtliku töö majanduslikku ja sotsiaalset väärtust ja soovib komisjonil vabatahtlikkusel põhinevaid organisatsioone programmi meetmete kaudu tõhusamalt toetada;
63. väljendab heameelt komisjoni ettepaneku üle luua Euroopa solidaarsuskorpus; julgustab komisjoni kaasama vabatahtlike organisatsioone selle uue algatuse arendamisse, et tagada selle lisa- ja täiendav väärtus vabatahtliku tegevuse edendamisel Euroopa Liidus; julgustab komisjoni ja liikmesriike tegema eelarvega seotud jõupingutusi, et rahastada seda uut algatust, vähendamata teiste praeguste ja prioriteetsete programmide rahastamist, ja kutsub üles uurima võimalusi integreerida see Euroopa vabatahtliku teenistusega, et edendada vabatahtlikku tegevust ELis ilma algatuse ja programme dubleerimata;
64. rõhutab, et vabatahtlikkus väljendab solidaarsust, vabadust ja vastutust, mis aitab kaasa aktiivse kodanikkonna ja isikliku arengu tugevdamisele; on seisukohal, et vabatahtlikkus on ka oluline sotsiaalse kaasamise ja sidususe, ent ka koolituse, hariduse ja kultuuridevahelise dialoogi vahend, mis annab olulise panuse Euroopa väärtuste levitamisele; on veendunud, et tuleks tunnustada Euroopa vabatahtliku teenistuse rolli, mis seisneb selliste oskuste ja pädevuste arendamisele kaasa aitamises, mis võiksid hõlbustada Euroopa vabatahtlikus teenistuses osalejate juurdepääsu tööturule; palub, et komisjon ja liikmesriigid tagaksid vabatahtlikele inimväärset töötingimused ja jälgiksid, kas vabatahtlike töölepingute tingimusi täidetakse täiel määral; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama, et Euroopa vabatahtlikus

teenistuses osalejaid ei peetaks kunagi muude töötajate asendajateks ja et neid sellena ei kasutataks;

65. nõuab, et otsustamisaeg hoitaks võimalikult lühikesena, taotluste hindamine toimuks ühtselt ja koordineeritult ning taotluse tagasilükkamist põhjendataks läbipaistvalt ja mõistetavalt, et ELi programmide kasutamise seoses ei toimuks märkimisväärset stiimulite kadumist;
66. palub tungivalt suurendada taotluste hindamise läbipaistvust ja kvaliteetse tagasiside andmist kõigile taotlejatele; palub komisjonil tagada programmi abisaajatele tõhus tagasisidesüsteem, et nad saaksid anda komisjonile teada õigusnormide rikkumistest, mida nad seoses programmi „Erasmus+“ rakendamisega on tuvastanud; kutsub komisjoni ka üles parandama ja suurendama teabe liikumist programmi rakendamise eest vastutavate Euroopa institutsioonide ja riiklike ametiasutuste vahel; julgustab riiklikke büroosid ning Hariduse, Audiovisuaalvaldkonna ja Kultuuri Rakendusametit looma programmi rakendamise parandamise eesmärgil hindajatele koolitusvõimalusi ning korraldama korrapäraselt kohtumisi abisaajatega ja projektide külastusi;
67. märgib, kui oluline on edendada Euroopa vabatahtliku teenistuse kohalikku mõõdet; soovib rohkem toetada Euroopa vabatahtlikus teenistuses osalevaid vabatahtlikke ja mitte ainult enne lahkumist, vaid ka pärast naasmist kohalikku kogukonda suunamis- ja integreerimisjärgse koolituse kaudu, et aidata neil jagada oma Euroopa-alast asjatundlikkust ja edendada vabatahtlikku tegevust kohalikul tasandil;
68. toetab suurema tulemuslikkuse ja tõhususe saavutamist laiaulatuslikumate projektide kaudu; märgib aga, et väikeste ja suurte taotlejate rühmade vahel peab valitsema tasakaal;
69. palub komisjonil ühtlustada osutatud eelmaksete määrasid programmi ulatuses võimalikult suurel määral, et tagada kõigile toetusesaajatele samad eelised ja edendada projektide rakendamist, eriti väikeorganisatsioonide puhul; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama, et programmist abi taotlejate puhul ei eelistataks suuri institutsioone väikestele, mis on veel täielikult välja kujunemata;
70. märgib, et programmi „Erasmus+“ rahastatud tegevustes osalejate hulk ei ole ELi tasandil ega liikmesriikides piirkondlikult tasakaalustatud; tunneb muret selle pärast, et edukuse määr on olnud võrdlemisi väike ning Euroopa erinevates osades varieeruv; nõuab sihipäraselt ja õigeaegset tegutsemist osavõtjate arvu suurendamiseks ja programmi edukuse parandamiseks, olenemata taotlejate päritolust, püüdes määrata osa rahalistest vahenditest sihtotstarbeliselt eri meetmetele, et edendada ja tõsta teadlikkust sellest algatusest, eelkõige piirkondades, kus juurdepääs rahastamisele on jäänud suhteliselt nõrgaks;
71. märgib, et programmi „Erasmus+“ rakendamine ELi piirkondades toob esile tõsiasja, et rahastamise vajadus ja meetmete rõhuasetus on erinev, ning et vahendi kulutõhusaks rakendamiseks tuleb mõnel liikmesriigil toetusmeetmete raskuspunkti kohandada;
72. märgib toetuste põhjendamatuid lahknevusi eri riikide ja eraldamiseks kasutatavate meetodite vahel; julgustab komisjoni uurima selliste lahknevuste tagajärgi, et püüda minimeerida sotsiaal-majanduslikke erinevusi Euroopa Liidus; julgustab veelgi

suurendama toetuste määra ja kohandama neid vastavalt liikuvuses osaleva sihtriigi elukallidusele, et soodustada ebasoodsamas sotsiaal-majanduslikus olukorras olevate üliõpilaste, erivajadustega üliõpilaste ja töötajate ning kaugematest piirkondadest pärit üliõpilaste ja töötajate osalemist;

73. märgib, et programmi „Erasmus+“ üldine piiratud eelarve ei ole kooskõlas programmi liikuvustoetuste suurema positiivse mõju ja nõudlusega Ida- ja Lõuna-Euroopas, millega kaasneb tagasilükatud taotluste suur osakaal; teeb komisjonile ettepaneku tugevdada jõupingutusi liikuvuse suurendamiseks Lääne-Euroopast Ida-Euroopasse;
74. väljendab kahetsust, et üha suurenev ebavõrdsus mõnes liikmesriigis ja liikmesriikide vahel ning noorte töötuse kõrge määr ELis raskendavad programmile juurdepääsu, kuna takistavad taotlejate liikuvust väiksema sissetulekuga piirkondadest, mida majanduskriis ja kärped on tõsiselt mõjutanud; leiab, et programmi „Erasmus+“ ning kutseharidust ja -õpet tuleb ellu viia aktiivselt ka ELi äärepoolsetes ja piiriäärsetes piirkondades; leiab, et juurdepääsu ja võrdsete võimaluste tagamine nende piirkondade elanikele on väga positiivne ning aitab kaasa noorte töötuse vähendamisele ja majanduse taastumisele;
75. rõhutab, et toetused, millega toetatakse üksikisikute liikuvust programmi „Erasmus+“ raames, peaksid olema sotsiaal- ja muude maksude tasumisest vabastatud;
76. palub komisjonil arvesse võtta erivajadustega ja ebasoodsatest oludest pärinevaid isikuid hõlmavate projektide eripära ja nende isikute liikuvust; julgustab rohkem edendama erivajadustega ja ebasoodsatest oludest pärinevate isikute, sealhulgas pagulaste kaasamist programmi ning palub seepärast nende juurdepääsu hõlbustada;
77. rõhutab, et ehkki õppeperioodide, arvestuspunktide ning välismaal mitteformaalse ja informaalsete õppimise kaudu omandatud pädevuste ja oskuste tunnustamise valdkonnas on tehtud edusamme, on need endiselt probleemsed; rõhutab, et rahvusvaheliste kvalifikatsioonide tunnustamine on liikuvuse jaoks hädavajalik ja moodustab Euroopa kõrgharidusruumis edasise koostöö tegemise alustala; rõhutab, kui oluline on kasutada täielikult ära kõiki ELi vahendeid kvalifikatsioonide tunnustamiseks oluliste teadmiste, oskuste ja pädevuste valideerimiseks;
78. rõhutab, et õppeperioodide arv välismaal programmi „Erasmus+“ raames on vaatamata majandus-, finants- ja sotsiaalkriisile alates 2008. aastast pidevalt suurenenud; juhib tähelepanu asjaolule, et samal ajal on hoogsalt suurenenud ka välismaal läbitavate praktikate arv; teeb järelduse, et noored peavad praktikat ilmselgelt väga heaks võimaluseks parandada oma töölesobivust; soovib komisjonil, riiklikel büroodel, programmi elluviijatel ja ametiasutustel seda arengusuunda arvesse võtta;
79. rõhutab, et tänu Euroopa kvalifikatsiooniraamistikule¹ on parandatud märkimisväärselt hariduse ning kutsehariduse ja -õppe valdkonna diplomite, kvalifikatsioonide, arvestuspunktide, oskuste tunnustuste ja pädevuste hindamise tunnustamis- ja hindamissüsteeme, kuid märgib, et jätkuvalt esineb ka probleeme; rõhutab, kui oluline on tagada, et pädevused ja kvalifikatsioonid, mis on saadud rahvusvahelise liikuvuskogemuse kaudu mis tahes viisil – formaalõppekeskkonnas, äriühingus tehtava praktika või vabatahtliku ja noorsootegevuse raames –, oleksid asjakohaselt

¹ ELT C 111, 6.5.2008, lk 1.

dokumenteeritud ja valideeritud ning et neid tunnustaks ja nad muudetaks võrreldavaks ka nende päritoluliikmesriigi süsteemis; kutsub komisjoni üles reformima ja rohkem tugevdama Euroopa kvalifikatsiooniraamistikku praeguselt soovitusel tasemelt õiguslikult rangemale alusele, et toetada vaba liikumist; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles süstemaatiliselt kasutama ja edasi arendama praeguseid Euroopa vahendeid, nagu Europass, noortepass ja Euroopa kutsehariduse ja -õppe ainepunktide süsteem; julgustab töötama välja ühiseid kutsehariduse ja -õppe kvalifikatsioone, mis aitavad tagada kvalifikatsioonide rahvusvahelise tunnustamise; nõuab, et liikmesriigid rakendaksid täielikult ja õigeaegselt nõukogu mitteformaalse ja informaalse õppe valideerimist käsitlevat 20. detsembri 2012. aasta soovitusi;

80. rõhutab, et mitteformaalne täiskasvanuharidus ja -koolitus aitab edendada põhi- ja pehmeid oskusi, nagu sotsiaal- ja kodanikupädevus, mis on olulised nii tööturu kui ka tööheaolu ning töö- ja eraelu parema tasakaalu jaoks; juhib tähelepanu sellele, et mitteformaalne täiskasvanuharidus ja -õpe täidab olulist osa, et jõuda ühiskonna ebasoodsas olukorras olevate rühmadeni ja aidata neil arendada oskusi, mis toetavad neid tööturule sisenemisel ning jätkusuutliku ja kvaliteetse töö leidmisel või nende tööalase olukorra parandamisel ja demokraatlikumale Euroopale kaasa aitamisel;
81. palub komisjonil ja liikmesriikidel edendada kutsehariduse ja -õppe programme; juhib tähelepanu asjaolule, et õppepraktika- ja praktikasüsteemid on kujundavad võimalused, mis ei asenda täistööajaga töökohta, nende raames tuleb praktikantidele tagada inimväärsed töötingimused ja asjakohane tasu ning mingil juhul ei tohi toetusesaajatega seostatavaid pädevusi asendada töötajatele asjakohaste pädevustega;
82. märgib, et praeguse programmi raames on rakendamistöö riiklike ametite jaoks palju keerulisem; palub komisjonil tagada riiklikele ametitele piisavalt vahendeid ja vajalikku abi, et võimaldada programmi tõhusamalt rakendada ja riiklikel ametitel täita uusi ülesandeid, mis on tingitud eelarve suurenemisest;
83. palub komisjonil jälgida kvaliteedikriteeriumeid, mida riiklikud ametid kasutavad projektide hindamisel, ja vahetada parimaid tavasid selles valdkonnas; julgustab korraldama hindajatele koolitusprogramme, et anda neile võimalus jätkata enda arendamist, eriti valdkondadevaheliste projektide puhul, ja võimaldada neil anda kvaliteetset tagasisidet kõigile taotlejatele, et soodustada eesmärkide saavutamist tulevastes projektides ja parandada tulevaste taotlejate tulemusi;
84. usub, et kvaliteedi mõõtmine peaks olema sama oluline kui kvantiteedi mõõtmine; nõuab kvaliteedi mõõtmise arendamist programmi „Erasmus+“ raames;
85. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kinnitama ja tunnustama formaal- ja mitteformaalset ning õpipõhiseid õpet; innustab liikmesriike teavitama noori praktikante paremini olemasolevatest võimalustest ja toetama paremini õppekeskusi, kes soovivad osaleda programmis „Erasmus+“, aga ka võtma täiendavaid meetmeid piiriülese liikuvuse puhul naaberriikidesse, et aidata praktikante majutuse ja transpordiga;
86. toetab suuremat liikuvust hariduses ning noortegarantii algatuse ja noorte tööhõive algatuse programmide õpipõhiseid õppeprogrammides ja praktikaperioodides, et vähendada noorte suurt töötust ja geograafilist ebahühtlust Euroopa Liidus;
87. palub tungivalt, et komisjon tuvastaks kutseharidus- ja -õppeasutuste praeguse

ebavõrdse osalemise ELi liikuvusprogrammides riikides ja piirkondades, et vähendada neid erinevusi programmi „Erasmus+“ riiklike ametite vahelise koostöö ja teabevahetuse parandamise kaudu, toetades kutseharidus- ja -õppeasutuste seas meeskonnatööd kogunud asutuste kokkuviiamisega teiste asutustega, pakkudes poliitilisi toetusmeetmeid, esitades kutseharidus- ja -õppeasutustele konkreetseid soovitusi ja parandades neile kehtivat toetussüsteemi;

88. julgustab liikmesriike õpetajate, õppejõudude ja mitteakadeemiliste töötajate liikuvuse soodustamiseks tunnustama osalemist liikuvusprogrammides nende karjääri arengu olulise osana ja võimaluse korral kehtestama tasustamissüsteemi, mis on seotud liikuvusprogrammides osalemisega, näiteks rahalises või töökoormuse vähendamise vormis;
89. palub riiklikel ametitel tagada projektide hindamisel täielik läbipaistvus, avaldades väljavalitud projektide nimekirja koos nende edusammude ja määratud rahalise toetusega;
90. julgustab jätkama 1. põhimeetme raames Comeniuse programmi kõige paremini toimivate tavade, näiteks õpilasvahetuse soodustamist ja pakkuda koolitöötajatele võimalust taotleda isiklikult 1. põhimeetme raames liikuvustoetust;
91. märgib, et vaatamata 2. põhimeetme kvaliteetsetele projektidele on paljud neist vahendite vähesuse tõttu tagasi lükatud; julgustab komisjoni neid projekte märgistama, et aidata neil meelitada ligi investeringuid muudest allikatest; julgustab liikmesriike tunnustama neid märgistatud projekte ja andma neile eelisõiguse avaliku sektori vahenditele juurdepääsul nende rakendamiseks, kui niisugused vahendid on kättesaadavad;
92. palub komisjonil jätkata jõupingutusi, et lahendada Brüsselis asuvate Euroopa organisatsioonide rahastamisega seotud probleemid ning edendada seeläbi nende panust Euroopa meetmete arengusse haridus-, koolitus-, noorte- ja spordivaldkonnas;
93. märgib riiklike ametite probleeme ainepunktide omandamisega seotud rahvusvahelise liikuvuse programmi rakendamisel; nõuab riiklike ametite suuremat paindlikkust, et eraldada mõne riigi ja piirkonna vahendeid teistele, eesmärgiga täita kõrgharidusasutuste koostööprioriteete;
94. märgib, et üksikisikutest liikuvuses osalejate arv väljaspool programmi „Erasmus+“ väheneb, kuna Euroopa kõrgharidusasutused kohtlevad institutsioonilist liikuvussüsteemi eelistatult; julgustab komisjoni ja riiklike ametid uuendama üksikisikutest kandidaatide võimalusi osaleda liikuvuses;
95. julgustab komisjoni toetama kutseharidus- ja -õppesüsteemi, edendades uute organisatsioonide ja väiksemate asutuste hulgas Leonardo da Vinci alaprogramme, ning lisaks abistama neid asjakohaste vahendite taotlemisel täiendavate juhiste ja veebipõhise koolitusega ning andma programmi „Erasmus+“ riiklike ametite kaudu isiklikku toetust kvaliteetsete taotluste koostamisel rahastamise saamiseks;
96. julgustab propageerima Euroopa kõrgharidusruumi kogu maailmas ja suurendama kogu maailmas üksikisikute teadmisi ning ergutama kõiki asjaomaseid huvirühmi (liikmesriike, kõrgharidusasutusi ja kõrgkoolide ühendusi) muutma Erasmus Munduse

ühised magistriõppekavad kõrgharidusasutustele ja võimalikele taotlejatele huvipakkumaks;

97. soovib riiklike ametid rohkem kaasata haridus-, koolitus-, noorte- ja spordipoliitika kujundamisse komisjoni, liikmesriikide ja riiklike ametite vaheliste sidemete tugevdamise kaudu;

Järgmine programmiperiood

98. palub komisjonil ja liikmesriikidel teha suuremaid jõupingutusi selle nimel, et lihtsustada menetlusi ja vähendada õppurite, institutsioonide ja programmi „Erasmus+“ projektides osalevate vastuvõtjate suurt halduskoormust, eelkõige nendel, kes ei kasuta piisavalt seda võimalust võrdse juurdepääsu, registreerimise, valideerimise ja tunnustamise protsesside parandamiseks ja hõlbustamiseks; kinnitab, et teavet selle programmi kohta tuleb anda kõikides ELi ametlikes keeltes, et soodustada suuremat osalemist; kutsub komisjoni ja riiklike ametiasutusi ühtlustama juurdepääskriteeriume, et tagada juurdepääs võimalikult suurele arvule taotlejatele;
99. leiab, et kõige tähtsam peaks olema programmi ülesehituse edasisest ühtlustamisest ja sellesse suuremate muudatuste tegemisest hoidumine ning et selle asemel tuleks hoopis saavutusi kaitsta ja tugevdada ning vajaduse korral täiendavaid parandusi teha;
100. soovib lisaks suurendada programmis „Erasmus+“ mitteformaalse õppe tähtsust ja nähtavust nii noorsootöös kui ka täiskasvanuõppes, sest just mitteformaalne õpe on tähtis ka Euroopa kodakondsuse, demokraatia toetamise ja väärtuste kujundamise valdkondades, kuigi nime tõttu seostatakse programmi tihti ainult kooliharidusega;
101. palub komisjonil kaasata kõik asjaomased sidusrühmad järgmise programmiperioodi rahastamist käsitlevasse töösse ja võimalike paranduste tegemisse, et tagada programmi edasine edu ja lisaväärtus;
102. soovib programmi „Erasmus+“ 1. põhimeetme raames arendada veelgi üksikisikute valdkondadevahelist liikuvust, nii et õppijad, õpetajad, haridustöötajad, koolitajad, õpipoisid, töötajad ja noored saaksid täielikult osaleda valdkondadevahelises liikuvuses;
103. palub välja töötada selge valdkondadevaheliste projektide määratluse, et projekte ei määratletaks valesti;
104. nõuab mitte ainult praeguse eelarvetaseme säilitamist järgmise mitmeaastase finantsraamistiku uues programmipõlvkonnas, vaid on ka arvamusel, et eelarve edasine suurendamine, millega tagatakse järgmise põlvkonna programmide rahastamine igal aastal vähemalt samal tasemel kui praeguse raamistiku rakendamise viimasel aastal, on programmi jätkuvaks eduks ülioluline eeltingimus; teeb komisjonile ettepaneku uurida võimalust suurendada eelfinantseerimist;
105. väljendab heameelt seoses programmi struktuuriga ning palub komisjonil säilitada ka järgmise põlvkonna programmides eraldi peatükid ja eraldi eelarved hariduse ja koolituse ning noorte ja spordi jaoks, arvestades nende eripära, ning kohandada taotlusvorme, aruandlussüsteeme ja nõudeid väljatöötatud toodetele vastavalt valdkonnale;

106. julgustab riiklikke ameteid tegema pärast iga taotlusvooru põhimeetme- ja sektoripõhised eelarved kergesti kättesaadavaks, et abi taotlejad saaksid kavandada strateegiliselt oma tulevase meetmeid, ning avaldama projektide valimise ja eelarveridade tulemused, et programmi suhtes oleks võimalik teha asjakohast väliskontrolli;
107. palub komisjonil vaadata korrapäraselt läbi rahalise toetuse määrad, näiteks ühekordne reisihüvitis ja päevaraha, et need oleksid kooskõlas tegelike elamiskuludega ja hoitaks ära õppeperioodi tõttu võlgadesse langemine, ning aidata nii vältida nende inimeste diskrimineerimist ja hooletusse jätmist, kellel on vähem rahalisi vahendeid ja/või erivajadused;
108. märgib, et ebasoodsamas olukorras olevaid rühmi on konkreetselt käsitletud vaid noortevaldkonnas; soovib laiendada kaasamis- ja mitmekesisuse strateegiat kõigile programmi valdkondadele, et edendada erivajadustega inimeste või nende, kellel on programmis „Erasmus+“ vähem võimalusi, sotsiaalset kaasamist ja osalemist;
109. kutsub komisjoni üles esitama ja liikmesriike heaks kiitma õpipoisiõppe kvaliteetset raamistikku ning õpipoiste suurema liikuvuse ettepanekut, et tagada õpipoiste, praktikantide ja kutsehariduses ja -õppes õppijate õigused, tagamaks, et nad on piisavalt kaitstud ja et need liikuvusprogrammid ei asenda kunagi standardseid töölepinguid; nõuab kvaliteetseid ja tasustatud praktikakohti ning seda, et liikmesriigid annaksid teada olukordadest, kus rikutakse programmi „Erasmus+“ kasu saajate ülesandeid või õigusi;
110. kutsub komisjoni üles tegema liikmesriikidega tööd tõhusama koostöö loomiseks haridusasutuste ja peamiste sidusrühmade (kohalike/piirkondlike omavalitsuste, sotsiaalpartnerite, erasektori, noorte esindajate, kutseharidus- ja -õppeasutuste, teadusasutuste ja kodanikuühiskonna organisatsioonide) vahel, eesmärgiga suurendada haridus- ning kutseharidus- ja -õppesüsteemi reageerimisvõimet tööturu tegelikele vajadustele ning kindlustada selle koostöö kajastumine programmis „Erasmus+“; on veendunud, et kui abisaajad ja kõik huvirühmad osalevad aktiivselt programmi kujundamises, korraldamises, järelevalves, rakendamises ja hindamises, on selle nähtavus, edu ja lisaväärtus suuremad;
111. toetab seda, et liikuvuses osalevatel üliõpilastel võimaldataks ühendada välismaal õppimist ja õpingutega seotud praktikat programmi raames, hõlbustades nii nende viibimist välismaal, vähendades sotsiaalset valikulisust, suurendades liikuvuses osalevate üliõpilaste arvu, parandades üliõpilaste oskusi ja tihendades kõrghariduse ja töökeskkonna vahelisi seoseid; palub komisjonil pöörata programmi „Erasmus+“ toetuste jagamisel erilist tähelepanu praktikantide pikaajalisele liikuvusele;
112. rõhutab tasakaalu puudumist liikmesriikide vahel programmi „Erasmus+“ vastuvõetavuskriteeriumide osas; nõuab, et komisjon tagaks, et riiklikud ametid kohaldaksid programmi eeskirju ühtemoodi, järgides ühiseid kvaliteedinorme ja menetlustavasid, ning tagaksid seeläbi programmi „Erasmus+“ sisemise ja välise sidususe ja selle käsitlemise tõelise Euroopa programmina; kutsub komisjoni üles töötama riiklikele ametitele välja programmi „Erasmus+“ rakendamise Euroopa suunised; julgustab riiklikke ameteid, kes peavad olema järelevalveprotsessi lahutamatuks osaks, keskendumaks ka igas liikmesriigis foorumi loomisele või soodustamisele haridus- ja tööhõivepoliitika eest vastutavate ametiasutuste vahelise

konstruktiivse dialoogi pidamiseks; palub tungivalt teha ametite vahel tihedamat koostööd, et ühitada projekte, mille raames tegeletakse sarnaste teemadega;

113. nõuab, et komisjon ja liikmesriigid suurendaksid kutsehariduse ja -õppe võimalusi välismaal ning käsitleksid kutseharidust ja -õpet soodsa valikuna, mis aitab tööd leida ning pakub paljulubavat karjääri, ning muudaksid selle kõige kodanike jaoks olenemata vanusest kättesaadavaks ja tagaksid piisava rahastamise, sest kutseharidusele ja -õppele eraldatud vahendid ei ole proportsioonil¹ pakutavate liikuvusprogrammide taotlejate potentsiaalse arvuga; toetab kindlalt kutsehariduse ja -õppe valdkonna liikuvusprogrammide tõhusat propageerimist ja nende soodustamist naiste seas ning leiab, et liikmesriigid peaksid sellega seoses kehtestama kaugeleulatuvad eesmärgid ning et edusamme tuleks rangelt jälgida;
114. rõhutab, et praegu toimub töökohtade ja oskuste uuesti määratlemine, eelkõige käimasoleva ülemineku tõttu digitaalsemale majandusele, kus tekivad uued äri vajadused ja tulevikule orienteeritud sektorid; kutsus komisjoni ja liikmesriike üles tagama, et programm „Erasmus+“ kajastaks seda tegelikkust;
115. kutsus üles edendama rohkem kõrghariduse kõrgemate tasemete liikuvusprogramme, et tagada liikuvus Euroopa teaduskeskuste vahel ning teha veelgi tööd eesmärgi nimel muuta Euroopa ülikoolid rahvusvaheliseks;
116. rõhutab vajadust tõsta programmi „Erasmus+“ alast teadlikkust, seda, et tegemist on vahendiga, mille abil parandada oma oskusi ja anda neile laiem mõõde, mis peaks tagama, et seda vahendit käsitataks selle tulemuslikkuse tagamiseks õigesti ning välistatakse oht muuta see lihtsalt üheks elusündmuseks;
117. kutsus komisjoni üles koostama ja tegema kättesaadavaks ajakohastatud arvandmeid programmi „Erasmus+“ rakendamise kohta, eelkõige noorte inimeste selles programmis osalemise määra kohta, mis on esitatud piirkondade ja soo järgi, ning esitama selle mõju tööalasele konkurentsivõimele, tööhõive liikidele ja määrale ning palkadele, samuti seda, kuidas programmi võiks täiustada; kutsus komisjoni üles analüüsima, miks mõned riigid taotlevad rohkem vahendeid kutsehariduse ja -õppe valdkonna liikuvuse projektidele, ning seda, kus sooline lõhe on suurim ja mis on selle põhjused ning kus on kõige rohkem puuetega taotlejaid, ja koostama kava selle kohta, kuidas suurendada teiste riikide osalust; kutsus liikmesriikide riiklike büroosid üles tegema tihedat koostööd teabe ja statistika vahetamisel; kinnitab, et uuringute ja statistika tulemused tuleb kaasata programmi „Erasmus+“ järgmisesse läbivaatamisse ning neid selle raames arvesse võtta;
118. tuletab meelde, et ELi põhiväärtuste praeguse erakorralise kriisi ajal võib programm „Erasmus+“ osutada oluliseks võimaluseks, millega edendada integratsiooni, mõistmist ja solidaarsust noorte hulgas; nõuab seetõttu tungivalt noorte integratsiooni edendamist, suurendades nende teadlikkust eri kultuuridest ja traditsioonidest, aga ka

¹ Komisjoni hinnangul oli ebapiisavate rahaliste vahendite tõttu 2016. aastal programmi „Erasmus+“ kutsehariduse ja -õppe valdkonna liikuvusprogrammide toetuskõlblike taotluste edukuse määr 42 %. Olukord on aastate jooksul halvenenud – edukuse määr oli 2014. aastal 53 % ja 2015. aastal 48 %. Kuigi kasutada olev summa on aastate jooksul veidi suurenenud, on nõudlus suurenenud palju kiiremini ning programmi „Erasmus+“ piiratud ressursid ei võimalda rahastamisel nõudlusega sammu pidada.

vastastikust ja vajalikku üksteise austamist;

119. teeb ettepaneku, et komisjon säilitaks järgmises rahastamisperioodis (pärast 2020. aastat) tulevases programmis „Erasmus+“ ühe eesmärgina ettevõtlushariduse ja -koolituse, sh liikuvuse, ning lisaks programmi järgmised elemendid:
- i) selliste praeguste meetmete mõju hoolikas hindamine, millega edendatakse ettevõtlust hariduse ja koolituse kaudu, ning nende võimalik kohandamine, pöörates sealjuures erilist tähelepanu alaeesindatud ja ebasoodsas olukorras olevatele rühmadele avalduvale mõjule;
 - ii) kõiki õppureid hõlmavate formaalse ja mitteformaalse hariduse sisu ja vahendite täpsema kindlaksmääramise edendamine – nii teoreetilised kui ka praktilised moodulid, näiteks õppurite ettevõtlusprojektid;
 - iii) haridusasutuste, ettevõtjate, mittetulundusühenduste ning mitteformaalse hariduse pakkujate vaheliste partnerluste edendamine, et töötada välja asjaomaseid kursusi ja anda õppuritele praktilisi kogemusi ja mudeleid;
 - iv) oskuste arendamine ettevõtlusprotsesside, finantskirjaoskuse, digitaalse kirjaoskuse ja digitaaloskuste, loova mõtlemise, probleemide lahendamise, uuendusmeelsuse, enesekindluse, kohanemisvõime, meeskonnatöö, projektijuhtimise, riskihindamise, riskide võtmise ning ka konkreetsete ärioskuste ja -teadmiste valdkonnas;
 - v) mitteformaalse ja informaalsete õppe esiletõstmise eelistatud keskkonnana ettevõtluspädevuste omandamiseks;
120. julgustab liikmesriike osalema programmis „Erasmus noortele ettevõtjatele“ ja edendada seda noorte hulgas, kes soovivad teha algust äriprojektides, et nad saaksid kasu välismaal omandatud kogemustest ja omandada uusi oskusi, mis aitavad neil oma äriplaane edukalt ellu viia;
121. julgustab vastastikust õppimist pärast välismaiseid õpinguid, koolitust ja töökogemust, et suurendada programmi „Erasmus+“ mõju kohalikele kogukondadele; rõhutab, et heade tavade jagamine on programmi „Erasmus+“ projektide kvaliteedi parandamiseks ülioluline; väljendab heameelt programmi „Erasmus+“ projektitulemuste levitamise platvormi üle ja nõuab riiklike büroode, partnerite ja programmi abisaajate jaoks kindlamat lähenemisviisi heade tavade jagamiseks ja seisukohtade rahvusvahelisel tasandil vahetamiseks; palub komisjonil toetada programmi taotlejaid rahvusvaheliste partnerite leidmisel, töötades selleks välja kasutajasõbralikke platvorme, milles on ühendatud avalik teave eri kasusaajate ja nende projektide kohta;
122. palub, et komisjon parandaks programmi juhiseid ning muudaks need kasutajasõbralikumaks ja arusaadavamaks ning koostaks iga põhimeetme kohta konkreetse teabebrošüüri; kutsub komisjoni üles lihtsustama taotlusmenetlust halduskoormuse seisukohast;
123. toetab täiskasvanuhariduse asutuste arendamist õpetajatele, koolijuhtidele, koolitajatele ja teistele haridustöötajatele pidevate kutsealase arengu ja liikuvusvõimaluste pakkumise kaudu; julgustab arendama oskusi ja pädevusi, eriti

IKT vahendite tõhusal kasutamisel täiskasvanuõppes, et parandada õpitulemusi; rõhutab parimate tavade vahetamise tähtsust;

124. väljendab heameelt selliste katseprojektide väljatöötamise üle nagu „Õpipoiste liikuvuse Euroopa raamprogramm: Euroopa kodakondsuse ja oskuste arendamine noorte tööturule integreerimise abil“, mille eesmärk on rakendada kulutõhusaid piiriüleseid õpipoiste liikuvusskeeme kutseharidus- ja -õppeasutuste, ettevõtjate ja/või muude asjaomaste organisatsioonide vahel, samuti õpitulemuste ametlik tunnustamine ja valideerimine ning diplomite vastastikuse tunnustamise toetamine, ja „Noorte liikuvus kutseõppes: noorte liikuvuse parandamine“, mille eesmärk on parandada noorte liikuvust kutseõppes; kutsus komisjoni üles neid kahte katseprojekti tulemuslikult rakendada ja pikaajaliselt programmiga „Erasmus+“ integreerima;
125. palub komisjonil ja liikmesriikidel tagada suurem ja pikaajalisem struktuuritoetus Euroopa kodanikuühiskonna organisatsioonidele hariduse, koolituse, noorsoo- ja spordivaldkonnas tegevustoetuse vormis, sest need on organisatsioonid, mis tagavad Euroopa kodanikele ja elanikele õppimisvõimalused ja kohad osalemiseks, et välja töötada ja rakendada Euroopa poliitikat;
126. kutsus komisjoni üles kaaluma asjakohast lahendust nende Brüsselis asuvate Euroopa tasandi vabaihenduste olukorra jaoks, kes taotlevad vahendeid Belgia riiklikelt ametitelt;

o
o o

127. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele ja valitsustele.